

OBIČAJI OB PRAZNOVANJU VELIKE NOČI

Velikonočna tradicija se od države do države razlikuje, a v osnovi gre za daljše obdobje in ne zgolj za enodnevni dogodek.

S **pepelnično sredo** se začne **40-dnevni post**, ki se konča z **veliko nočjo**. Teden pred veliko nočjo se imenuje **sveti teden**. Prične se s **cvetno nedeljo**, to je zadnja nedelja, preden nastopi velika noč. Takrat verniki v cerkvah blagoslovljajo oljčne vejice ali butare, katere bi jih čez leto varovale pred udarom strele, odganjale bolezni in povečevale plodnost. Na **veliki četrtek** se spominjamo Jezusove zadnje večerje s svojimi apostoli. Takrat utihnejo cerkveni zvonovi, kot spomin na Jezusovo trpljenje in smrt, in začnejo ponovno zvoniti v nedeljo zjutraj, s čemer oznanijo Jezusovo vstajenje. Veliki četrtek je zadnji dan pred začetkom posta in se imenuje tudi debeli četrtek. To je zadnja priložnost, da se do zadnjega nasitimo in naužijemo mesnih jedi. Značilna je priprava zelo nasitnih jedi kot so krofi in ocvirki, prav tako pa je značilna jed kuhana svinjska glava ali ričet s svinjskimi rebri. Na **veliki petek** se kristjani spominjajo Jezusovega križanja, zato na ta dan velja najstrožji post. **Velika sobota** je dan, ko katoličani v cerkvi blagoslovijo velikonočne dobrote. V košari, okrašeni s cvetjem, v cerkev prinašajo jedi, ki predstavljajo simboliko krščanskega praznika. Na **velikonočno nedeljo** potekajo vstajenjske procesije. Jutranji maši sledi velikonočni zajtrk. To je predvsem družinski dan, kjer se ob velikonočnih dobrotah zberejo prav vsi člani družine. **Velikonočni ponedeljek** je dela prost dan in je namenjen obisku prijateljev in znancev.

